

אורי ברנשטיין : שיר בנכר

ואתה תשב בבית-הקפה ותשתה
את הקפה או את התה,

ושמש דקה תשלשל במנוחה
בשמים של ניר, ולך

יהיו שרידי חרטות על שצתים
דסקת מצפים לגמר, ובכל החושים

משכת, ועתה אתה מבין
כי אשרי הממתין

ולא המגיץ, אבל הסמה
כבר מתפוררת וידך אדמה
ומאסר להחל לצפות, והצרים,
ובהן הצצים הזקופים והצרים,

מברות, וכלב גדול ושחם
?רבץ לידך, וכשתקום

?דלקו פנסיים כציננים פקוחות,
ואתה תסתלק כציננים פקוחות,

והציננים כבואו חליפות, בדהרה,
והגה שצתך צברה.